

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๖
ถ้าเก่งก็ต้องทำโลกให้สงบเย็น

ก่อนจ้งหัน

พระเปลี่ยนหน้ามาเรื่อย มาดูให้ตื่นะ เตียววันนี้องค์โน้นองค์นี้มา เตียววันนี้องค์นี้มา มาศึกษาหรือไม่ศึกษาก็ไม่รู้ละ มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปทุกวัน ถ้าพระเลอะในวงพุทธศาสนาแห่งประเทศไทยเราแล้ว นอกนั้นเลอะหมด เอาความจริงไม่ได้ เอาหลักเอาเกณฑ์ไม่ได้ละ ถ้าพระเราซึ่งเป็นตัวตั้งตัวตีเป็นหลักเกณฑ์ใช้ไม่ได้แล้ว เราจะหาสาระที่ไหน ถ้าหาพระจากพระของเราที่บวชมาเพื่อเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ได้รับความดีความดีแก่ตัวเองแต่ไม่เป็นท่าแล้ว อย่าหวังอะไรนะ นี่พระเปลี่ยนหน้ามาเรื่อย เปลี่ยนมาเรื่อย สอนก็ไม่ทราบจะสอนยังไงให้ทันกัน

แล้วข้อวัตรปฏิบัติเคยพูดเสมอมาละ เคยด้อม ๆ มาดูอยู่เรื่อย ๆ ดูไม่ใช่เล่น ๆ นะ เพราะเราสอนทุกอย่างแล้ว พอดูถ้าทราบแล้วไล่หนีทันทีนะ นี่สอนไว้แล้ว สอนเรียบร้อยแล้ว ข้อวัตรปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่จริงไม่จังกับข้อวัตรปฏิบัติซึ่งเป็นเครื่องประดับพระเราแล้ว ไม่มีอะไรสวยงาม ข้อวัตรปฏิบัติสวยงามภายนอก จิตใจ สติปัญญา ศีลธรรม ประดับภายใน ให้มีอย่างนี้นะ ถ้าไม่มีอันนี้ใช้ไม่ได้ ข้อวัตรปฏิบัติอันนี้เข้มงวดกวนขันมากแต่ไหนแต่ไรมา แล้วมาอยู่วัดนี้เราไม่ค่อยได้ดูพระดูเณรนะ ฟังจะได้ดูระยะนี้ เห็นว่าธาตุชั้นธิดีหน่อย แต่ก่อนไม่สนใจ ดูแต่ลมหายใจเจ้าของคอยแต่จะไป ๆ ระยะนี้ก็พอได้ดูบ้าง

เพราะฉะนั้นขอให้พากันตั้งอกตั้งใจทุก ๆ องค์ที่มาที่นี้ละ อย่าให้มาเสีย แล้วเอาชื่อเอานามของวัดนี้ไปขาย ส่วนมากเป็นแล้วนะ ว่าออกมาจากวัดป่าบ้านตาด เวลานี้แพรวพราวมาก ใครอยากจะให้ทดลองฝีมือให้มา ลักษณะอย่างนั้นนะ เป็นลักษณะอย่างนั้น ไปแล้วเหมือนเปรตนี่ซิ ออกจากวัดป่าบ้านตาดมีแต่เปรตเต็มวัดเต็มวา แล้วอวดตนอวดตัวว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัว หลวงตาบัวก็เป็นเปรตตัวหนึ่งอยู่แล้ว เปรตต่อเปรตแจกแยกกันมีแต่เปรตเต็มวัดเต็มวา ออกไปที่ไหนมีแต่ลูกศิษย์หลวงตาบัว แล้วเปรตเต็มบ้านเต็มเมือง ก่อกวนทำลายประชาชนทั้งหลาย ดูไม่ได้นะให้จำให้ดี ไม่มีอะไรเลิศกว่าธรรม ให้ดูธรรมในใจเจ้าของเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องประดับอาศัยอยู่เป็นกาลเป็น

เวลาเท่านั้น สิ่งที่จะเป็นสาระสำคัญคือธรรมกับใจ หิริโอตตปปะประจำใจอยู่เสมอ จำให้ ดี ที่นี้จะให้พร

หลังจ้งหัน

(ออกอินเทอร์เน็ต ทั้งเสียงทั้งภาพครับ) ยิงพิสดารเข้าเรื่อยนะ ออกอินเทอร์เน็ต พุดนี้ ทั้งมองเห็น ทั้งกิริยาอาการสัมผัสเสียงทุกอย่างเห็นพร้อมมูลไปหมดเลย พุดนี้ออก แล้วใช้ไหม (ครับ) ออกทั่วโลกแล้วนะ มันเลยกลายเป็นหลวงตาทั่วโลกไป มันหากเป็น เองจะทำไฉน เราไม่เคยคิดเคยอ่านอะไร ๆ ไร่เลย เหตุผลกลไกมันจะเกี่ยวโยงเข้ามา ๆ เข้ามาจุดไหนมันก็ออกจุดนั้น เข้ามาจุดไหนเจอกันจุดไหนก็ออกจุดนั้น เป็นเรื่องเป็นราว ขึ้นมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งบัดนี้ นี้ออกทางอินเทอร์เน็ตแล้ว เหมือนว่าเจออันนี้อีก เดี่ยวจะ ไม่เพียงแต่ได้ยินเสียงเฉย ๆ ยังเห็นทั้งภาพพจน์ กิริยาอาการแสดงออกทุกอย่าง เห็น หมดในขณะนี้

เราอยากให้เห็นนี่ทั้งหลายได้เห็น เช่นอย่างเวลานี้มีอินเทอร์เน็ตมีอะไรที่เป็น เครื่องสะดวกสบายของโลกที่รื่นเริงบันเทิง แล้วแยกอันนั้นออกมาเป็นประโยชน์สำหรับ ธรรม ดังที่อินเทอร์เน็ตนี้ เป็นประโยชน์สำหรับโลกเขา ที่นี้เวลาแยกออกมาทางด้าน ธรรมก็เป็นประโยชน์สำหรับธรรม เมื่อมันควรเป็นประโยชน์สำหรับธรรมแล้ว พวกเรา ทั้งหลายที่มีอวัยวะครบทุกสิ่งทุกอย่างที่จะนำไปใช้ทั้งทางโลกและทางธรรม เราก็ควรจะ แยกออกมาใช้ทางด้านธรรมะบ้าง ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นยังงี้ เสียงธรรมกับเสียง กิเลสต่างกันยังงี้บ้าง

พุดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงเมื่อวานนี้ เขามาขอรถพยาบาล ก็เราจะตายอยู่แล้วให้ แทบทุกวันรถพยาบาล พอไปนั่งปั๊มมาขอรถพยาบาลสักคันวางั้น เรบอกว่าจะตีปากเอา นะ ก็เรายังไม่ได้สั่งมาปิดปากก่อน พอมาถึงมันเปิดปากก่อนแล้วนี้ เราไม่ให้ เราวอย่าง นี้ละ ชู บอกว่าไม่ให้ จิตใจมันไม่ได้เป็นอย่างนั้นซี บอกว่าเราไม่ให้ ตีปากเขาแล้ว ตีปาก พวกพยาบาล พวกหมอ นั่งล้อมกันอยู่ กลับมาแล้วก็เป็นอารมณ์ เราคิดไว้แล้วอยู่ที่ กันดาร สงเคราะห์อย่างอื่นก็มากแล้ว เช่น สร้างตึกหลังหนึ่ง ๓ ชั้นให้เจ้าหน้าที่ทางโรง พยาบาลอยู่ บอกว่าพอกัน ใหญ่อยู่นะ ไม่ทราบว่ามีกี่ห้อง เรียกว่าอยู่ได้สมบูรณ์ เพราะ อยู่ได้หมด ไม่เหมือนแต่ก่อนที่หาที่ซุกหัวนอนก็ไม่ได้ พอเลิกจากโรงพยาบาลแล้วก็ออกไป ข้างนอกไปหาที่หลบซ่อนนอนหลับไป เห็นเหตุการณ์อย่างนั้นเรถึงได้ให้หลังหนึ่ง

เมื่อวานนี้ไปก็เพียงดูเฉย ๆ เขาบอกว่าเรียบบร้อยหมดทุกอย่างแล้ว เจ้าหน้าที่ที่ขึ้น อยู่สบาย มันก็เป็นปีมาแล้วนี้ นี้ได้ช่วย แล้วเครื่องมืออย่างอื่นก็ช่วย ที่ใหญ่ก็คือตึก เมื่อ

วานนี้ก็เป็นรถพยาบาล ตกลงมาถึงที่นี่แล้วมันก็เป็นอารมณ์ห่วงใย เพราะอยู่ที่แรนแค้นกันดารเราทราบมาอยู่แล้ว เลยสั่งกลับคืน สั่งพระให้โทรศัพท์ไปบอกทางโรงพยาบาลบุงคล้า บอกว่ารถพยาบาลนั้นเป็นอันว่าตกลงให้แล้ว ที่นี่เราก็จะสั่งทางบริษัทรถทางนี้อีกให้เขาเอารถมา ทางโน้นก็บอกว่าเราให้ ทางนี้ก็สั่งว่าให้ส่งรถมา ระยะนี้รถให้บ่อย ๆ นะ

หนักมากอยู่สำหรับเราเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา แต่ที่หนักมากเวลานี้ก็คือทองคำ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล เข้ามอบคลังหลวงในวันที่ ๑๒ เมษายน ๕๖ นี้แหละ มันควรจะได้เพราะเป็นวันครบรอบ ซึ่งเป็นวันสำคัญวันหนึ่งเสียด้วย เวลานี้ทองคำเราก็ได้ร้อยกว่ากิโลแล้วนี่ เราก็จะประมวลทั้งเงินในโครงการช่วยชาติมา แล้วก็รวมทั้งบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ คิดว่าเงินในโครงการก็จะได้ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ กิโลแหละ เราคิดไว้แล้ว เพราะเงินในนั้นเราค่อนข้างแน่ใจว่าประมาณ ๑๓๐ ล้าน ก็จะมาซื้อทองคำ เขาบอกว่าได้ประมาณ ๒๐๐ กิโลกว่า บวกกับที่ได้ ๑๓๒ กิโลเข้าไปอีกจากนั้นก็เอาจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย รวมแล้วให้ได้เป็น ๕๐๐ กิโลในคราวนี้ ไม่ควรจะให้พลาดไปได้

เพราะคราวก่อน ๆ เราว่าจุดไหน ๆ ก็ไม่เคยพลาด คราวนี้ซึ่งเป็นคราวสำคัญเสียด้วย แล้วจะผิดพลาดไปมันฟังไม่ได้ว่าอันเถอะนะ เพราะฉะนั้นจึงให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ว่าคราวนี้เราจะพยายามเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา ให้ได้ ๕๐๐ กิโลในวันที่ ๑๒ เมษายน ข้างหน้านี้ จะเอาให้ได้ ปักไปแล้ว เริ่มปักแหละ พอได้นี้แล้วก็เป็น ๖ ตันกว่าแล้ว จากนั้นก็เหลืออีก ๔ ตัน พยายามจะเอาให้ได้เป็นเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติไทยของเรา ก็คือทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนดอลลาร์เป็นผลพลอยได้ตามกันมา จุดใหญ่ที่เราต้องการก็คือทองคำ ให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่เป็นความสง่างามมากในชาติไทยของเรา เพราะคนทั้งประเทศตั้ง ๖๒-๖๓ ล้านคน ไม่ใช่เมืองเล็กน้อย เป็นประเทศที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับประเทศทั้งหลาย สมบูรณ์ด้วยผู้คนตั้ง ๖๐ ล้านกว่า

ส่วนอาหารการบริโภค เมืองไทยเราก็เป็นเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำมาตั้งเดิมตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเรา ไม่พาดอยากขาดแคลน ที่นี่ก็มาจนตรอกจนมุมเมื่อเร็ว ๆ นี้ ถึงขนาดที่จะทำเมืองไทยเราให้ล่มจมได้ นี่ละต่างคนก็ต่างรื้อฟื้นขึ้นมา เวลานี้ก็พอลืมตาอ้าปากได้บ้างแล้ว เงินคลังหลวงของเรที่ติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรังก็ผ่านมาได้แล้ว ด้วยจำนวนเงินที่จะใช้หนี้พอ เนอะ ก็เห็นอย่างชัดเจนนี้ ใช้เป็น ๓ วาระ ๆ ถึงเดือนกรกฎาคม มั่ง จะสิ้นสุดในการใช้หนี้ ก็เห็นผลอยู่อย่างนี้จะว่าไง แล้วทุกอย่างก็ค่อยดีขึ้น ๆ เป็นลำดับลำดับ

คราวนี้เป็นคราวที่ช่วยชาติอย่างประจักษ์ทั่วโลกว่าฉันเถอะ เมืองไทยเราช่วยชาติ จึงควรจะได้เครื่องเป็นมงคลมหามงคลแก่ชาติไทยของเราไว้ประดับชาติตัวเอง ให้ได้ทองคำไม่ต่ำกว่า ๑๐ ตัน และดอลลาร์เราแน่แล้วแหละ จะได้ถึง ๑๐ ล้าน นี่แหละ เป็นเครื่องหมายของพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งเหมาะสมมากที่จะได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ ถ้านอกจากนี้แล้วเราไม่มีหวังแหละ เราพูดตรง ๆ สำหรับหลวงตานี้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ บอกว่าไม่มีหวังร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าผ่านจากเวลาช่วยพี่น้องทั้งหลายอยู่เวลานี้แล้ว ออกจากนี้ไปก็มีแต่จะตายเท่านั้นเอง

ที่จะให้กลับตัวมาช่วยพี่น้องทั้งหลายอีกดังที่เคยเป็นมานี้จะไปไม่ได้แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นเราควรที่จะกระตือรือร้นเสียตั้งแต่กาลอันควร ทุกสิ่งทุกอย่างเหมาะสมแล้วเวลานี้ จึงขอให้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันจะเป็นความสง่างามแก่ชาติไทยของเรา อันอื่นใดไม่เหมาะสมเหมือนทองคำ ทองคำเป็นน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วเหมาะสมอย่างยิ่งทีเดียว ไม่มีใครจะมาตำหนิติเตียนได้ละ ถ้างงเราได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เข้าสู่คลังหลวงของเรา เพราะแต่ก่อนเราก็ไม่เคยมีทองคำมาเข้าสู่คลังหลวง ๑๐ ตัน แล้วข้างหน้าอีกยิ่งจะไม่มีใหญ่เลยเชียว

ก็เหมาะสมในเวลานี้ที่ควรจะได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเข้าสู่คลังหลวงเรา เพราะเป็นกาลเวลาที่เหมาะสมทีเดียว เราพิจารณาหมดเรียบร้อยแล้ว จึงได้ออกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพื่อความเหมาะสมกับการงานของเรา ที่เป็นงานยกประเทศทั้งประเทศ ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะเป็นความสง่างามอย่างยิ่ง นี่อันสำคัญที่เราทั้งหลายมองข้ามไม่ได้ ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคน

เริ่มแต่บัดนี้ไปเขาก็จะออกอินเทอร์เน็ต ต่อหน้าต่อตาหลวงตาบัวแหละ หลวงตาบัวนั่งอยู่ที่นี่เขาก็ดูแหละ ทางอินเทอร์เน็ต นี่ออกแล้วนะ แจ้งกระจ่างไปหมดแล้ว หูตาที่เราเคยใช้ อวัยวะของเราทั้งหมดที่เคยใช้มาทางโลกทางสงสาร ให้กิเลสมันลากมันถูกลอกปอกเปิกไปเป็นเวลานาน ด้วยความเพลิดความเพลินลุ่มหลงของเรานั้น ก็ควรที่จะน้อมจิตใจของเรา ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ของเราเข้ามาสู่เสียงอรรถเสียงธรรม มาดูกิริยาท่าทางของอรรถของธรรมท่านแสดงยังงัยบ้าง เราควรจะได้ดูเสียบ้าง ในวันหนึ่ง ๆ ไม่ให้เสียทำเสียที่

เกิดมานี้ก่อนธาตุของมนุษย์นี้ ไม่ได้เหมือนก่อนธาตุของสัตว์ทั้งหลายนะ ก่อนธาตุของสัตว์ทั้งหลายนี้กว่าจะได้มาเกิดเป็นสัตว์แต่ละตัว ๆ นี้ก็มาด้วยบุญด้วยกรรมเช่นเดียวกัน นี้เราจะมาเกิดเป็นมนุษย์นี้เราก็ได้มาด้วยบุญด้วยกรรมของเรา บุญกรรมของ

เราดีกว่าสัตว์เราถึงได้เป็นมนุษย์ รู้จักดีจักชั่ว รู้จักบุญจักบาป รู้จักศีลจักกรรม ก็ควรจะ
ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียบ้าง

การประพุดิตัวนี้ถ้าไม่มีแนวทางเดินมันไม่ได้ถูกนะ มีแต่ผิดโดยถ่ายเดียว ตา หู
จมูก ลิ้น กาย ก็ถูกกิเลสที่มันขานิชานาญ ลากเซ็นไปทางความชั่วช้าลามกเสียมากต่อมาก
จนถึงขนาดเสียผู้เสียคนมีมาก ดังที่ประกาศล้นอยู่เวลานี้ทั่วโลก เห็นใหม่ว่ายาเสพติด
ใครยังมายกยอปอปั้นว่ามันดีอยู่หรือ ยาเสพติดมันจะทำลายคนให้คว่ำทั้งประเทศ
ไทยยังไม่รู้หรือ เราเป็นชาติมนุษย์ ชาติไทยไม่ใช่ชาติที่โง่เขลาเบาปัญญาจนไม่รู้จักดี
จักชั่ว

ยาเสพติดเป็นสิ่งสังหารคนได้ทั้งชาติทั้งโลกทีเดียว เราทำไมถึงว่าจะเป็น
ของดิบของดี จะแก้ไขตัดแปลงมีแง่หนักเบาเล็กน้อยตามเหตุการณ์ที่ควรแก้ไข แล้ว
ทำไมถึงมีการตำหนิติเตียนกันว่าจะรุนแรง การทำชาติให้ล่มจมทั้งประเทศนั้นหรืออ่อน
โยนเราอยากถามว่าอย่างนี้นะ ทำให้คนทั้งชาติจมลงในหม้อนรกทั้งเป็นนี้ด้วยยาเสพติด
นี้หรือเป็นความชอบธรรม เป็นความอ่อนโยน เป็นความสวยงามของพี่น้องชาวไทย ใคร
ต้องการไหม พิจารณาซิ

เวลานี้ข้าศึกกำลังจะกลืนเมืองไทยเราให้เป็นคนหมดค่าหมดราคาไปแล้ว นี่ก็พอ
ดีรัฐบาลนี้ท่านได้อุตสาหะพยายามมาช่วยชาติบ้านเมือง ซึ่งรัฐบาลไหนตั้งมาเราก็ยังไม่
เคยเห็น มีแต่เจียบ ๆ มาเท่านั้นละ ส่วนที่ยาเสพติดคืบคลานไป ๆ ถ้าจะไปจับเขาจะไป
ทำอะไรก็ว่ารุนแรงไป ๆ มันเสียมนุษย์อะไรมนุษย์ชนหรืออะไรนี้แหละ มันเสียอันนั้น
จากนั้นถ้าไม่ให้มันเสียก็คือว่าค่อยพยายามไปกินดับกินปอดเขา ถ้าไม่ให้ซ้ำจะปรับอย่าง
นั้นอย่างนี้ ยื่นดับยื่นปอดให้กินไปอย่างเจียบ ๆ นี้หรือมนุษย์ชนอย่างนี้หรือ

อันนี้ท่านไม่ได้กินอะไรนี้ ประกาศก้องมาทั่วประเทศดินแดนเราแล้วว่า ยาเสพติด
ติดเป็นภัยต่อชาติ ใครก็รักชาติด้วยกันทุกคน แล้วใครปฏิเสธได้ไหมว่ายาเสพติดนี้
เป็นคุณต่อชาติมีที่ไหน เราพิจารณาซิ มันเป็นโทษขนาดไหนถึงจะทำคนให้ล่มจมฉิบ
หายไปหมดเลย เพราะอำนาจแห่งยาเสพติด ทำคนให้ขาดสะบั้นลงไป ไม่มีคุณค่า
ราคา มีแต่ล้มหายใจฟอด ๆ เท่านั้นละ เกิดประโยชน์อะไร

นี่กำลังช่วยกัน การแก้เหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นพิษเป็นภัยมากนี้ ก็ต้องแก้ตาม
เหตุการณ์ ควรในแง่หนักเบาที่ต้องแก้ไปตามแง่หนักแง่เบา เพื่อรักษาส่วนใหญ่คือคนทั้ง
ชาติให้คงเส้นคงวาหนาแน่นอยู่ด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยความสงบเย็นใจด้วยกันเพราะไม่มี
สิ่งเหล่านี้มาทำลาย แล้วจะเสียหายไปไหนพิจารณาซิ เหล่านี้เป็นความเสียหายเอามาก

มายที่เดียว ถ้าหากว่าเราจะพูดว่าเป็นเนื้อร้ายก็ ยาเสพติดนี้เป็นมหาเนื้อร้ายเลย กลืนได้ทั้งชาติกลืนได้ทั้งโลก ถ้าใครอ่อนข้อกับมันไปนี่มันวลออ่อนหวานกับมัน ให้อยู่ในมนุษย์ชนอะไรอย่างนี้ด้วยแล้ว จมด้วยไอตัวมนุษย์ชนนี้แหละตัวหนึ่ง ตัวนี้มันวอลมาก ๆ ตัวมันจะพาเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายจมนะ

ตัวที่ลากเข็นขึ้นมาจากมหาภัยนี้จมได้ยังไง ก็ลากขึ้นมา คนกำลังจะจมคนหนึ่ง ลากขึ้นมา เป็นความจมนะ คนที่ลากลงไปนั่นซิ ทำนี่มันวลออ่อนหวานแล้วกินกันไป กลืนกันไป ยิ่งเป็นเจ้าหน้าที่ด้วยแล้วคอยกินตับกินปอดเขา กินตับกินปอดพวกนี้แหละ พวกยาเสพติด เอาเงินแอบ ๆ หัวหน้านี้ข้าจะมาจับอย่างนั้น ข้าจะมามัดต่อนี้ เขาก็เอาเงินล่อเสียบ้าง กินของเขามาก็เป็นมนุษย์ชน ไม่รุนแรง ก็รุนแรงอะไรสะแตกตับเขา มาแล้วนั้น จะเอาอะไรมารุนแรง สิ่งเหล่านี้มี ไม่สงสัย เราไม่สงสัยว่าจะไม่มี มีร้อยเปอร์เซ็นต์

นี่เป็นของดีแล้วหรือ มนุษย์ชนแบบนี้ดีแล้วหรือ พิจารณาซิ คอยแอบกินตับกินปอดประชาชนใต้โต๊ะเหนือโต๊ะ กินทุกแบบทุกฉบับ แบบเงียบ ๆ ๆ ที่เรียกว่ากินแบบสำนวนอ่อนหวานเข้าใจไหม แต่ตับปอดคนไม่มีเหลือนะ กินแบบที่เรารักษาชาติบ้านเมืองจริง ๆ เพื่อความเป็นสิริมงคลและความแน่นอนนามันคงต่อชาติของเราจริง ๆ ก็ต้องจัดการไปตามที่ว่านี้ เป็นระบอบของชาติบ้านเมืองที่มีชื่อมีแป มีการปกครองกันด้วยระบอบแห่งกฎหมายบ้านเมืองและศีลธรรม ก็ต้องปฏิบัติไปตามหน้าที่อย่างนั้น

ทางศีลธรรมของท่านไม่ว่า อย่างหลวงตาบัวนี้จะให้ไปกำจัดปิดเป่าหรือไปฆ่าคน หลวงตาบัวไม่ฆ่า แต่ถ้าผิดก็รู้ว่าผิด แต่ที่นี้หลวงตาบัวไม่ใช่เป็นผู้ปกครองชาติบ้านเมือง ละซิ ก็รักษาศีลธรรม ผู้ปกครองชาติบ้านเมืองครอบไปถึงไหน เพียงผู้ใหญ่บ้านก็ครอบทั้งหมดบ้านแล้ว นายอำเภอครอบอำเภอ จังหวัดครอบจังหวัด ฟาดจนกระทั่งถึงนายกรัฐมนตรีครอบหมดแล้ว จะให้ทำแบบหลวงตาบัวได้ยังไง หน้าที่การงานที่จะปฏิบัติยังไงให้ สัมกับว่าพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศยกขึ้นให้เป็นผู้ นำแบบไหนถึงจะดี ก็ต้องนำแบบนั้นละซิ นั่นมันต่างกันนะกับหลวงตาบัว หลวงตาบัวใครจะว่าอะไร อย่าไปกินยาเสพติดนะลูกหลานว่านั่น เขาก็ครับ เขาก็ว่าที่อยู่ต่อหน้า พอกลับให้หลังเราไปแล้วเสร็จเลยไม่มีเหลือ กินทั้งโคตรมันเลยเข้าใจไหม อย่าว่าแต่มันกินเลย โคตรมันก็กินด้วย เพราะเราไม่เห็นนี่นะ

แต่เวลาอยู่ต่อหน้า หลานอย่าไปกินยาเสพติดนะ ครับ ๆ ไม่กินละ ไม่กินแหละ อยู่ต่อหน้า ออกไปมันฟาดทั้งโคตรทั้งแซ่ใครจะไปรู้เรื่องราว นั่นซิความเสียหาย พวก

พิจารณานะ เรื่องการปกครองบ้านเมือง โลกเขามีกฎมีระเบียบมีข้อบังคับ แม้แต่หลักธรรมวินัยท่านก็มีแบบพระนะ อันนั้นแบบโลก ควรประหารชีวิตประหาร นั้นแบบโลก แบบธรรมประหารชีวิตเอาเขาจากพระสะบันหันแหลกไปเลยมี ปาราชิก โทติ อสุวาส นั้นเห็นไหม อปเปหิ ชับ มีพระวินัย แต่ชับแบบพระ อย่างนี้ละนะ ส่วนโลกเป็นแบบโลก ส่วนธรรมเป็นแบบธรรม มีกฎมีระเบียบอยู่ด้วยกัน จะไปตำหนิอยู่ที่ไหน กฎระเบียบแต่ละกฎแต่ละระเบียบทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นกฎที่จะทำคนให้ดีทั้งนั้น ไม่ได้ทำคนให้เสีย ถ้าใครต่อต้านไปมันก็เสีย กันไว้แล้วนั้นนะ อันตรายอยู่ตรงนั้น ถ้าผ่านเข้าไปต่อต้านเข้าไปมันก็เป็นอันตรายจริง ๆ แนะ แล้วจะไปตำหนิติโทษผู้ใด

นี่เราก็อาจจะให้พี่น้องทั้งหลายได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง จิตใจของเราจะได้อ่อนจะได้นุ่มนวล โลกนี้ร้อนแสนร้อน เราเข้าใจว่าเรามีความรู้สึกอย่างไรบ้างว่าร้อนเพราะอะไรเวลานี้ พระอาทิตย์ พระจันทร์เขามีมาดั้งเดิม ไม่ได้บอกว่าร้อนไม่ร้อน แต่ที่ว่าร้อน ๆ อยู่กับสัตว์กับมนุษย์นี่ ร้อนเพราะอะไร นี่สิ่งที่พาให้ร้อน มันอยู่กับความผิด ความผิดมาจากอะไร ก็มาจากสิ่งที่เป็นพิษคือกิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี่ฝังอยู่ในหัวใจของสัตว์ ได้เท่าไรไม่พอ อำนาจมีเท่าไรก็ไม่พอ ล้นพ่ายยังอยากให้ล้นดินเข้าไปอีก นี่ละเรื่องอำนาจเป็นอย่างนั้น

นี่คือกิเลสไม่มีอะไรพอ ๆ อวดแบ่งทุกอย่าง ตัวเท่าอึ้งนี้ก็แบ่ง แบ่งอำนาจที่อยู่ภายในใจ เพราะกิเลสมันตัวแบ่งแหละ ตัวชอบยกยอสรรเสริญอยู่ที่กิเลส อยู่ที่ไหนขอให้ได้เป็นนายคน ให้ได้เป็นนายคน ๆ เท่านั้นเป็นที่พอใจกิเลสตัวเท่าอึ้งนี้เข้าใจไหม นี่ละตัวนี้ละมันพาทำโลก มันพาโลกให้เดือดร้อนอยู่เวลานี้ นี่เราก็ได้ยินได้ฟังว่า กำลังจะกีดกันเมืองไหนต่อเมืองไหนเราก็ไม่ทราบนะ ฟังว่ากำลังจะกีดกัน นี่มันเป็นคนโง่เหอ ถ้าพูดถึงความสมมุตินิยม โลกเขายอมรับทั้งนั้นว่าประเทศเหล่านี้ เมืองเหล่านี้เป็นเมืองใหญ่โต เป็นเมืองของคนฉลาด แล้วทำไมจึงไปเรียนวิชาหมาแล้ว เอาวิธีการของหมามากัดกันอย่างนี้ละ

นี่ฟังว่าจะรบจะร่ากันอะไรต่ออะไร ก็เพราะเห็นแก่รายได้รายร่ำรายรวย รายว่าดีว่าเด่นนั่นแหละ เวลานี้มันเป็นอย่างนี้ เราได้ทราบ ที่ไหนก็ประกาศลั่นกันไปหมด นี่มีแต่คนเก่ง ๆ มันเป็นอย่างนี้เวลาจะฆ่ากันมันเก่งไหม มันเป็นฟันเป็นไฟเผาโลกกันทั้งโลกให้ฉิบหาย เพราะอะไรมันเก่งเหอ ถ้าเก่งก็ต้องทำโลกให้สงบร่มเย็นซิ ใครมีอะไรก็เสาะแสวงหารักษา อยู่ในขอบเขตของตนในบ้านของเรา รักษาขอบเขตของเรา ในเมืองรักษา

ขอบเขตของตน ประเทศชาติของตนรักษาขอบเขตประเทศชาติของตน ประเทศไหนก็มีชื่อมีแปะ มีผู้รักษาให้ต่างคนต่างรักษาอยู่ในขอบเขต เอาศีลเอาธรรมเข้าเป็นเครื่องระงับดับกันไว้อย่าลุกลาม อย่าอวดดีอวดเด่น อย่าหาใช้อำนาจบาตหลวงไปหากัดหาฉีกเขาด้วยอำนาจปา ๆ ถือน ๆ ของตน บ้านใหญ่เมืองเล็กให้อยู่ตามกฎหมายของบ้านของเมืองตัวเอง เหมือนอย่างครอบครัวเหี้ยเรือของแต่ละบ้าน ๆ ครอบครัวไหนเขาก็อยู่ตามครอบครัวของเขา มีมากมีน้อยครอบครัวนั้นก็มีกี่คน เขาก็ปกครองกันอยู่ในครอบครัวของเขา เขาไม่เห็นลุกลามไปหาครอบครัวอื่นที่มีคนน้อยนี่นะ

อันนี้ก็เหมือนกัน ประเทศใดเมืองใดเป็นประเทศใหญ่เมืองใหญ่ ก็เท่ากับครอบครัวใหญ่ ต่างคนต่างอยู่มีขอบเขตไม่ใช้อำนาจบาตรหลวงไปเที่ยวกดขี่ข่มเหงประเทศน้อย ประเทศที่वाद้อยพัฒนา คำว่าพัฒนาไม่ว่าพัฒนาอะไรก็ไม่รู้นะ หัวใจมันไม่เคยพัฒนา มันพัฒนาแต่ศาสตราอาวุธ อันนี้เก่งอย่างนี้ ๆ ก็มาอวดก้ามใส่กันแล้วกัดกันเหมือนหมา นี่ละวิชาของกิเลสทำให้โลกเดือดร้อนอย่างนี้เอง ถ้าวิชาของธรรมให้ทำความสงบกัน ใครผิดใครถูกพินิจพิจารณา อย่าอื้อแย่งแข่งดีแข่งเลวกัน แล้วต่างคนต่างอยู่ประเทศใหญ่ประเทศเล็กมีขอบเขตปกครอง เหมือนเขาปกครองในครอบครัวเหี้ยเรือของเขา จะผาสุกร่มเย็น

เมื่อผู้มีเกี่ยวข้องกับธรรมด้วยแล้ว เราอยากให้ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรม พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก ไปหารุกรานใครพิจารณาซิ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก นี่ละใหญ่ของทางด้านธรรมะต่างกันอย่างนี้นะ พระพุทธเจ้ารุกรานใคร นอกจากทำโลกให้ร่มเย็นเต็มสัดเต็มส่วนของศาสดา แล้วพระสงฆ์สาวกไปรุกรานผู้ใด มีแต่ **สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ** ทั่วโลกดินแดน กิเลสตัณหา มีเท่าไรมันก็เหมือนอึ่งอ่างกับวัว คำว่าวัวนี่คือกฎแห่งกรรม มันไม่ได้กลัวกรรมดีกรรมชั่ว อึ่งอ่างมันพองตัวมันว่าเก่งทางนั้น ครั้นเวลามันจมน้ำตัวมันจะจม แล้วเวลากัดกันแล้วบ้านเมืองเป็นเถาเป็นถ่านไป ก็เป็นพวกนี้แหละจะเป็นพวกไหนไป

ถ้ามีธรรมแล้วจะทำกันไม่ลงนะ ต่างคนต่างรักต่างสงวนขอบเขตของตน ลูกใครเมียใครบ้านใครเมืองใคร ให้ต่างคนต่างรักษาขอบเขต มีกฎหมายบ้านเมืองและศีลธรรมเป็นเครื่องบังคับเอาไว้แล้ว อยู่ในกรอบอันนั้นแล้วจะสงบร่มเย็น ไม่ว่าบ้านใหญ่เมืองเล็กหรือประเทศไหนก็ตาม ถ้ามีศีลธรรมเป็นเครื่องปกครอง ถ้าเอาอำนาจปา ๆ ถือน ๆ ปกครองพินาศ ตัวปา ๆ ถือน ๆ ตัวอำนาจใหญ่ ดีไม่ดีจะพินาศเก่งกว่าเขาก็ได้ ไม่ได้แน่ใจนะ เพราะอะไร เพราะกรรมนี้เหนือสิ่งนี้ ทำผิดไปกรรมก็ต้องแสดงตามนั้น ๆ วันนี้

ได้ฟังเสียงอินเตอร์เน็ตของหลวงตาบัวบ้าง หลวงตาบัวพูดแบบนี้แหละเขาจะว่าชวานผ่าชากก็ตาม ผ่ากิเลสบนหัวใจคน เราไม่ได้ผ่าชากที่ไหน ชากกิเลสมันอยู่หัวใจคน ผ่ามันไปเราผ่าเรามากก็ผ่าพอแล้วจนแดนตายออกมา ผ่าชากหลวงตาบัว ที่นี้ตัวพิษตัวภัยมันอยู่ที่ไหนผ่าเข้าไปเลยนี้ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละเหนื่อยแล้ว

ถ้าโลกนี้ต่างคนต่างยอมรับศีลธรรม ต่างคนต่างปฏิบัติ โลกนี้จะเย็นทั่วโลกดินแดนนะ อันนี้ธรรมไม่ได้สนใจยิ่งกว่ากิเลสตัวพอกพูนอยู่บนหัวใจ แสดงออกที่ไหนเป็นพิษเป็นไฟ กัดฉีกกันตลอด มีแต่กิเลสตัวโหดร้าย ธรรมความสงบคือน้ำดับไฟ ถ้าโลกได้มีอรรถมีธรรมเข้าเป็นเครื่องกลมกล่อมจิตใจแล้วโลกจะชุ่มเย็น ใหญ่เท่าไรก็ชุ่มเย็นตามใหญ่ ไม่รังแกกันไม่เบียดเบียนกัน ไม่กดขี่บังคับกัน ด้วยอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถือน ๆ ของกิเลส ธรรมท่านไม่เป็นป่า

ผู้ใหญ่เป็นธรรมนะ ผู้ใหญ่นี้ให้อภัยเด็กเสมอ ไม่ถือสาเด็ก นี่คือผู้ใหญ่ที่มีธรรมภายในใจ ยิ่งเด็กเท่าไรยิ่งรักยิ่งให้อภัย ผู้ใหญ่ในประเทศนั้น ๆ ก็เหมือนว่าผู้ใหญ่ประเทศไหนก็เป็นประเทศเด็กเหมือนเด็ก ไม่ถือสาถือสา กัน ให้อภัยกัน แนะนำสั่งสอน หรือช่วยอุบายต่าง ๆ ให้ท่านเหล่านั้นได้ฟื้นตัวขึ้นมา เพราะอุบายวิธีการของผู้ใหญ่พาดำเนิน เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น อันนี้ใหญ่เท่าไรยิ่งกดลง ๆ มันก็เป็นยักษ์เป็นผีไปซี โลกนี้หาความเจริญที่ไหนจากกิเลสไม่เคยมี ถ้าธรรมยอมรับทันที ที่นี้จะให้พระนะ เอาละสายแล้ว ๙ โมง

อ่านและฟังธรรมเทศนาหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.or.th หรือ www.luangta.com